

ה"ט 42282/10/17 - מוריס מלכא נגד יעקב חי

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 42282-10-17 מלכא נ' חי
תיק חיצוני:

| | |
|-------|----------------------|
| בפני | כבוד השופטת מעין צור |
| המבקש | מוריס מלכא |
| נגד | |
| המשיב | יעקב חי |

פסק דין

1. בפניי בקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "החוק").
2. ביום 23.10.17 ניתן על ידי צו זמני במעמד צד אחד, וקבעתי דיון בבקשה במעמד שני הצדדים.
3. במסגרת הדיון במעמד הצדדים שמעתי את עדויות הצדדים, וקיבלתי ראיות. כפי שיפורט להלן, מן הראיות שהוצגו בפניי הסתבר כי בבקשתו, שעל האמור בה חזר המבקש גם בדיון בפניי במעמד צד אחד לאחר שהוזהר והועמד על חובתו לומר אמת, הציג המבקש תמונה שאינה אמת, המסלפת ומעוותת את המציאות. זאת על מנת לשוות לבקשתו נופך של חומרה, עד כדי קיומה של סכנה ממשית לחייו. כפי שיפורט להלן, קרסו טענות אלה אחת לאחת במהלך הדיון שהתקיים בפניי במעמד הצדדים.
4. **יריות ונסיון להצתת רכב:** בבקשתו, שנכתבה בכתב ידו, ציין המבקש: "לפני מס' חודשים נורו יריות ונסיון הצתה לעבר רכבי ובנס לא היו נפגעים". דא עקא כי בחקירתו הנגדית של המבקש הסתבר כי כלל לא נורו יריות לעבר המבקש, אלא לעבר המשיב!!
5. עוד הסתבר בחקירתו הנגדית של המבקש, כי רכב המשיב הוא זה שהוצת. המבקש טען כי גם רכבו הוצת, אלא שהדבר היה לפני שלוש שנים, והוא אינו חושד כי המשיב הוא שהצית אותו.
6. ברור, איפוא, כי מה שנאמר בבקשה אינו אמת; וכי מה שארע באמת כלל אינו רלבנטי לבקשה.
7. **התפרצות לבית המבקש:** בבקשה צוין כי ביום 18.10.17 התפרץ המשיב לבית המבקש וסרב לצאת. ואילו במהלך הדיון במעמד הצדדים הסתבר כי המשיב הגיע למשרדו של המבקש, שנמצא בביתו, על מנת למסור לו מסמכים מבית המשפט. כאן המקום לציין כי בין הצדדים מתנהלים מספר הליכים משפטיים אזרחיים. המבקש סרב לקבל את המסמכים, והאירוע התפתח לכדי צעקות וקללות. המשיב הגיש תמונות שצילם במהלך האירוע (מש/3 ומש/4), שמהן עולה כי המבקש פיזר את דפי המסמך שנמסר לו על המדרכה שליד ביתו. בתמונות

מצולמים המבקש ואשתו, אשר אינם נראים כלל מאוימים, ובאחת התמונות אף נראה המבקש עושה תנועה של אצבע משולשת.

8. גם בעניין זה לא הציג המבקש בבקשה תמונה עובדתית הנאמנה למציאות. הגעת המשיב למשרדו על מנת לבצע מסירה של מסמכים משפטיים על פי החלטה של בית המשפט, אינה מהווה התפרצות והסגת גבול, כנטען בבקשה, ואף לא "הטרדה מאיימת" כהגדרתה בסעיף 2 לחוק.

9. **אירועים של תקיפה ופגיעה:** אירועי התקיפה והפגיעה הנטענים בבקשה הם כולם אירועים ישנים, משנת 2012. בגין אירועים אלה הגיש המבקש תלונות במשטרה. אף אחת מתלונות אלה לא הובילה להגשת כתב אישום נגד המשיב. הדברים אינם עולים כדי "הטרדה מאיימת" כהגדרתה בסעיף 2 לחוק, שכן אין מדובר בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המשיב עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של המבקש או כי הוא עלול לפגוע בגופו.

10. כאן המקום לציין כי בבקשה טען המבקש כי ניתן ביום 5.2.12 צו הגנה כנגד המשיב, ובסוגריים צוינו המילים "(אלא אשתו)". ואולם בדיון הסתבר כי הצו ניתן לבקשתה של אשת המשיב נגד המבקש.

11. **השלכת גזם ופסולת לחצרי המבקש:** המבקש טען כי המשיב משליך גזם ופסולת לחצרו. המבקש הציג למשיב במהלך חקירתו הנגדית תמונות שלטענתו מוכיחות זאת. בתגובה טען המשיב כי מדובר בתמונות ישנות, אשר אף הוגשו על ידי המבקש במסגרת התביעות המתנהלות בין הצדדים. ואילו המבקש טען כי חלק מהתמונות, אלה שסומנו מב/2, הן תמונות חדשות. לנוכח חוסר אמינותו של המבקש, כמפורט לעיל, איני מוצאת טעם להעדיף את גרסתו על פני גרסת המשיב, מה גם שהתמונות אינן מוכיחות כי הפסולת הושלכה על ידי המשיב. המבקש אישר כי בחצרו מותקנות מצלמות, ואילו היה המשיב מוסרט במהלך זריקת פסולת, היה המבקש, מן הסתם, מגיש את הדבר כראיה מטעמו.

12. **החנית רכב באופן החוסם את הכניסה לבית המבקש:** במהלך חקירתו הנגדית של המשיב הציג לו המבקש תמונות של רכב החוסם את הכניסה לביתו (התמונות הוגשו והן אינן נושאות סימון). המשיב אישר כי זהו רכב שהוא נהג בו, וטען כי חסם רק את הכניסה לביתו שלו. בניגוד לכך, בתמונות נראית חסימה גם של הכניסה לבית המבקש. אלא שמעשה זה כשלעצמו אינו עולה כדי "הטרדה מאיימת" כהגדרתה בסעיף 2 לחוק, בפרט בהתחשב בתמונה הכוללת של יחסי הצדדים, כפי שנפרשה בפניי.

13. הצדדים הינם שכנים הנמצאים בסכסוך ארוך שנים, ומתנהלים ביניהם כמה הליכים משפטיים. מהחומר שהוגש לי ומעדויות הצדדים בפניי מצאתי כי לשני הצדדים חלק ביחסים העכורים. לא התרשמתי כי המבקש חש פחד ואיום מפני המשיב: עובדה היא, כי אך באחרונה פרקו המבקש ואשתו את צינור הביוב של בית המשיב ואשתו ואטמו את פתח הניקוז, דבר שהוביל להגשת תביעה בת"א 27946-10-17, שבמסגרתה הגישו המשיב ואשתו בקשה לסעד זמני ששייב את המצב לקדמותו, וזכו במבוקשם, תוך קביעה שהמבקש ואשתו נטלו את החוק לידיהם, ולא טרחו לעדכן את המשיב ואשתו במעשיהם. הבקשה הנוכחית הוגשה על ידי המבקש ארבעה ימים בלבד לאחר שניתנה אותה החלטה. לא ניתן להימנע מהרושם כי הבקשה, שהוגשה בהסתמך על אירועים מלפני שנים רבות, הינה תגובה לתביעה שהוגשה נגד המבקש ואשתו, ולצו שנתן בית המשפט.

14. התרשמתי כי לשני הצדדים חלק שווה בקיומם של אירועים הדדיים המפריעים לקיום שגרת חיים שלווה. לפיכך

במסגרת הדיון המלצתי בפני הצדדים להסכים שיינתן צו הדדי לפי החוק, שיימנע קשר ביניהם. המשיב התנגד לדבר נחרצות.

15. כאמור, לא מצאתי כי התמונה הכוללת של האירועים ההדדיים מהווה "הטרדה מאיימת" של המשיב כלפי המבקש, ולכן מן הדין לדחות את הבקשה.

16. לפיכך אני דוחה את הבקשה.

17. הצו הזמני שניתן על ידי ביום 23.10.17 מבוטל.

18. בנסיבות העניין, אני סבורה כי יש מקום לחייב את המבקש בהוצאות. פסיקת הוצאות היא, אומנם, צעד חריג בבקשות לפי החוק. אלא שלדעתי מקרה זה מצדיק נקיטה בצעד חריג זה, וזאת לנוכח התמונה השקרית והמעוותת שהציג המבקש בבקשתו, כפי שפרטתי לעיל. חובתו של מי שמבקש צו לפי החוק להיות נאמן לאמת כהווייתה, בפרט לאור העובדה שהבקשות נדונות, בשלב ראשון, במעמד צד אחד.

19. לפיכך ישלם המבקש למשיב הוצאות בבקשה זו בסך 500 ₪.

20. זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' חשוון תשע"ח, 26 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.